

I. Персональні дані

Лутковська Валерія Володимирівна

Стать: жіноча

Дата та місце народження: [REDACTED]

Громадянство: Україна

II. Освіта

1988-1993 Київський національний університет ім.Т.Г. Шевченка, факультет російської філології, диплом з відзнакою.

1996-1999 Національна академія внутрішніх справ України, факультет заочного навчання, диплом з відзнакою.

III. Відповідна професійна діяльність

З 1995 року по 2012 рік працювала на різних посадах в Міністерстві юстиції України, в тому числі на посадах Директора Національного бюро у справах Конвенції про захист прав і основних свобод людини, Уповноваженого у справах Конвенції про захист прав і основних свобод людини, Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини

З 2012 по 2018 рік була обрана і працювала Уповноваженою Верховної Ради України з прав людини

З 2018 року по теперішній час – керуючий партнер Адвокатського об'єднання «Лутковська та Лук'яненко»

IV. Діяльність та досвід в сфері прав людини

З 1999 по 2001 рік – Директор Національного бюро у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини.

З 2001 року по 2003 рік – Уповноважений у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини.

З 2003 по 2005 рік – заступник Міністра юстиції України із повноваженнями Уповноваженого у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини.

З 2006 по 2011 рік – заступник Міністра юстиції України (напрямок діяльності – міжнародне співробітництво та представництво інтересів держави в Європейському суді з прав людини)

З 2011 по 2012 рік – Урядовий уповноважений у справах Європейського суду з прав людини

З 2012 по 2018 рік – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини

V. Публічна діяльність

VI. Інша діяльність

Експерт громадської організації «Український інститут з прав людини», участь в проєктах «Адвокація законодавчих ініціатив, спрямованих на захист прав людини внутрішньо переміщених осіб» в рамках проєкту УВКБ ООН, «Підвищення спроможності журналістів та медіа-працівників в сфері стандартів прав людини», «Експрес-курс з прав людини» в рамках проєкту Ради Європи «Внутрішнє переміщення в Україні: розробка тривалих рішень», «Компенсація використання приватної власності військовими в ході проведення АТО/ООС: законодавчий та практичний аспекти» в рамках проєкту ПРООН «Посилення національної та місцевої спроможності для ефективного забезпечення правосуддя, безпеки та послуг з реінтеграції на постраждалих внаслідок конфлікту територіях України».

Запрошений лектор Національної школи суддів .

Член Програмної ради Благодійного фонду з питань технічного співробітництва при Верховному комісарі ООН з прав людини.

VII. Публікації

1. Питання компенсації цивільним особам використання об'єктів нерухомості військовими формуваннями під час збройних конфліктів. Під загальною редакцією Валерії Лутковської, 2020 рік
2. Міжнародні стандарти прав людини. Журналістика. Під загальною редакцією Валерії Лутковської, 2019 рік.
3. Порівняльний аналіз та рекомендації Україні щодо репарацій та статусу документів, виданих на тимчасово окупованій території. Валерія Лутковська, Жанна Лук'яненко. 2020 рік.

VIII. Мови

Мова	Читання			Письмова			Розмовна		
	Дуже добре	Добре	посередньо	Дуже добре	добре	посередньо	Дуже добре	добре	посередньо
а. Рідна мова:									
....Українська.....	+			+			+		
б. офіційні мови:									
– Англійська		+			+			+	
– Французька									
с. Інші мови:									
..Російська.....	+			+			+		
..Німецька.....		+			+			+	
.....									

IX. При цьому зауважую свою готовність вивчити французьку мову.

X. Інша інформація

XI. В разі обрання суддею Європейського суду готова постійно мешкати в м. Страсбург, Франція.

Автобіографія

Я, Лутковська Валерія Володимирівна,
народилася [REDACTED] року в [REDACTED]

В [REDACTED] році закінчила з відзнакою навчання
в середній школі [REDACTED], в тому ж
році вступила до Київського національного уні-
верситету ім. Т.Г. Шевченка на факультет
російської філології, який закінчила в
1993 році, отримавши диплом з відзнакою.

В 1994 році почала працювати вчителем
російської мови, зарубіжної літератури
та німецької мови в середній школі
№ 149 м. Києва. В серпні 1995 року почала
працювати в Міністерстві юстиції України
на посаді спеціаліста I категорії Управління
міжнародно-правового співробітництва. В
1996 році вступила на факультет загального
навчання Національної академії внутрішніх
справ України, яку закінчила в 1999 році,
отримавши диплом спеціаліста з відзнакою,
спеціальність - правознавство. З жовтня 1996
року по жовтень 1997 року працювала

заступником начальника управління міжнародних зв'язків Міністерства України у справах сім'ї та молоді. В жовтні 1997 року була переведена на посаду заступника начальника управління міжнародно-правової допомоги та співробітництва Міністерства юстиції України. В червні 1999 року була призначена на посаду першого заступника директора департаменту міжнародного права Міністерства юстиції України. В листопаді 1999 року зайняла посаду заступника директора Національного бюро у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини, а в грудні 1999 року оголошена вказане Національне бюро як директор.

В лютому 2001 року була призначена Уповноваженою у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини.

В березні 2003 року призначена на посаду заступника Міністра юстиції України (із виконанням функцій Уповноваженого у справах дотримання Конвенції про захист прав і

основних свобод людини). В листопаді 2005 року звільнена з посади заступника Міністра юстиції України із підтвердженням повноважень на посаді Уповноваженого у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини. В грудні 2005 року подала працювати заступником директора з питань судового захисту ТОВ "Юридична фірма "Лавринович і партнери". В січні 2006 року отримала свідоцтво про зайняття адвокатською діяльністю. В листопаді 2006 року повернулася до Міністерства юстиції України на посаду заступника Міністра.

В січні 2011 року звільнена з посади заступника Міністра юстиції України і призначена на посаду Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини.

В квітні 2012 року обрана Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини.

В зв'язку із закінченням терміну обрання на посаду звільнена з посади Уповноваженого

Верховної Ради України з прав людини в березні 2018 року.

З грудня 2018 року по теперішній час працюю керуючим партнером Адвокатського об'єднання "Лутковська та Лук'яненко".

В 2017 році за пропозицією Верховного комісара ООН з прав людини призначена Генеральним секретарем ООН до складу програмної ради Благодійного фонду з питань технічного співробітництва при Верховному комісарі ООН з прав людини.

Є експертом громадської організації "Український інститут з прав людини"

З [REDACTED] перебуваю у шлюбі

З [REDACTED]

Маю [REDACTED] народження

Володію українською, російською, англійською, німецькою мовами, вивчаю французьку.

Валерія Лутковська [REDACTED]

Мотиваційний лист

Моє захоплення правовими позиціями Європейського суду з прав людини розпочалось в 1999 році. З того часу впродовж більше 20 років я намагаюсь передати свою повагу до цієї міжнародної судової інституції інститутам держави в Україні.

Так, наприклад, під час роботи в Міністерстві юстиції України на посаді Уповноваженого - представника інтересів держави в Європейському суді я намагалась не обмежуватись тільки функціями представництва, але й створити таку систему виконання рішень Європейського суду, яка б призвела до реальних покращень системи захисту прав людини в Україні. Для цього був розроблений цілий комплекс заходів: був підготовлений і прийнятий парламентом Закон України «Про виконання рішень і застосування практики Європейського суду з прав людини», яким було зафіксовано необхідність для держави не тільки сплатити суму справедливої сатисфакції, зазначену в рішенні ЄСПЛ про порушення Конвенції, але й здійснити заходи індивідуального і загального характеру, які дозволили б відновити наскільки це можливо порушене право заявника, а також змінити систему правозастосування, яка призвела до порушення. Крім того, цей закон першим відкрив можливість для правників використовувати правові позиції Європейського суду з прав людини в національній правовій системі як джерело права.

Зрозуміло, що без відповідної підготовки суддів України навіть такий прогресивний крок не призвів би до бажаного результату. В зв'язку із цим мною та командою однодумців було проведено безліч лекцій та семінарів для суддів України як щодо принципів діяльності Європейського суду з прав людини та стандартів, встановлених в рішеннях ЄСПЛ, так і щодо пілотних рішень, в яких було констатовано системні проблеми, вирішити які без розуміння суддями України мотивів прийняття рішення ЄСПЛ було неможливо.

Крім того, в Міністерстві юстиції України почав працювати спеціалізований відділ, який мав проводити експертизу проектів нормативно-правових актів з точки зору їх відповідності стандартам, встановленим в рішеннях ЄСПЛ.

Але найбільше я відчула важливість правових позицій Європейського суду з прав людини під час роботи на посаді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, оскільки з'явилась реальна можливість провести

системні зміни в українській правовій системі, ґрунтуючись на стандартах, викладених в рішеннях ЄСПЛ.

Одним з найкращих прикладів такої зміни було моє звернення як Уповноваженого ВРУ з прав людини до Конституційного Суду України на підставі правових позицій ЄСПЛ щодо судового контролю за госпіталізацією недієздатних осіб до психіатричного закладу, що призвело до прийняття Конституційним Судом рішення № 2-рп/2016. Маю зазначити, що крім визнання неконституційним положення Закону України «Про психіатричну допомогу» Конституційний Суд у вказаному рішенні проголосив, що згідно принципу дружнього ставлення до міжнародного права практика тлумачення та застосування Конвенції Європейським судом з прав людини має враховуватися при розгляді справ в Конституційному Суді України, що створює підстави для ще більш ефективного застосування правових позицій ЄСПЛ в українській правовій системі.

З огляду на вказане, сьогодні в Україні створені всі підстави для ефективного виконання рішень ЄСПЛ.

Але не менш важливим є й те, щоб посаду судді від України обіймала людина, яка обізнана з правами людини в Україні на практиці для визначення актуальних пріоритетів для нашої держави, а також визначення системних проблем, ефективного вирішення яких стане важливим для всього населення держави. Саме тому я прийняла рішення взяти участь у відборі кандидатів на посаду судді Європейського суду з прав людини від України.

 О.В. Лутковсько!